

men det er den gamle. Det er tredje Gang at dette Lovforslag foreligger for det høje Ting, og hver Gang det er kommet frem, og saa naar det er kommet fra Regeringens Side, har det haft den samme Skikkelse og er gaaet ud paa, at man skulde gaa i samme Retning, som nu er foreslaaet. Fremdeles har jeg begge Rigsdagens Ting med mig, naar henfjes til de Beslutninger, der ere tagne af dem. Forslaget, som det her foreligger med denne Retning af Banelinien er vedtaget i det andet Ting, og det er ligeledes, som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa, enstemmig vedtaget af dette Ting. Jeg har ogsaa den ærede Ordfører paa min Side, det er under Ordførerens Ledelse, at Tinget har vedtaget det foreliggende Forslag i den Skikkelse, i hvilken det nu foreligger, og hvis de Herrer ville gøre sig den Ulejlighed at slaa op i Landstingstidenden 1890—91, ville de finde, at den Gang var den ærede Ordfører fuldstændig klar over — paa Grundlag af de fra Regeringen forelagte Oplysninger — at det vilde være det rigtige at føre Banen til Værsløv og fejlt at føre den Østen om Tissø. De Oplysninger, som da forelaa, gik ud paa det samme som de Oplysninger, der nu foreligger fra Regeringens Side, kun forekommer det mig nok, at de sidste Oplysninger, vi have faaet i denne Sag og som foreligger trykte i Bilaget til Betænkningen, ere saa meget mere talende, at der efter deres Fremkomst ikke godt for Tinget efter min Mening kunde være Anledning til at gaa bort fra sin tidligere Afstemning.

Den ærede Ordfører fremhævede, da vi forrige Gang havde denne Sag til Behandling, altsaa i Samlingen 1890—91, at naar man skulde tage Bestemmelse om denne Banes Retning, var der navnlig to Ting at tage Hensyn til. Det ene var, hvorledes man paa bedste og rimeligste Maade kunde tilvejebringe en Forbindelsesbane mellem det indlige Sjælland, Vorne Syd herfor og Jylland over Kalundborg, og det andet var, hvorledes vi bedst kunde tilfredsstille de lokale Interesser. Hvad det første angaar, er det indlysende, at den Forbindelsesbane Syd fra over Kalundborg til Jylland, vilde være heldigst, naar den blev saa kort som muligt, og kom til at gaa saa lige som muligt op mod Kalundborg fra Slagelse. Der har været tænkt paa at føre den til selve Bøen Kalundborg. Det er man imidlertid kommen bort fra, og ved Forhandlingerne 1890—91 oplyste f. Eks. den ærede Krigsminister, at han maatte modsætte sig dette, at han kunde ikke finde sig i, at Banelinien blev ført til selve Kalundborg, men derimod

vilde kunde finde sig i, at den førtes til Værsløv. At det vilde være det hensigtsmæssigste af Hensyn til den gennemgaaende Trafik at vedtage Linien, som foreslaaet fra Regeringens Side, kan der fornustigvis ikke være Tvivl om. Det er ogsaa oplyst, at skulde man føre over Jyderup, vilde denne Forbindelse mellem Slagelse og Værsløv blive 2,4 Mil længere. — Hvad de lokale Interesser angaar, er det jo oplyst, at det Opland Vest for Tissø, som Banen vil komme til at gaa igennem, naar den bliver gennemført efter Regeringens Forslag, er bedre end det Opland Øst for Tissø, som Banen vil komme til at gennemløbe, hvis det høje Ting følger Flertallets Forslag og lader Banen gaa til Jyderup, og hvis til lige det andet Ting slutter sig dertil, hvad jeg ikke haaber, det vil. Den ærede Ordfører anstrengte sig meget for at godtgøre, at i Grunden var det ogsaa over for de lokale Interesser hensigtsmæssigere at lade Banen gaa Øst om Tissø. Jeg holder mig i den Henseende til de Oplysninger, der foreligger fra den høje Regering, og jeg forudsætter, at den ærede Minister for offentlige Arbejder vil være i Stand til at forsvare, hvad han i den Henseende har skrevet. Disse Oplysninger gaa, som ærede Medlemmer ville have set af Bilagene, som følge med Betænkningen, ud paa, at hvis Flertallets Forslag gennemføres, og Banen føres til Jyderup, vil den sidste Strækning af Banen, ca. 1½ Mil, eller omtrent 1/3 af hele Linjen, være „uden al lokal Betydning“, idet den Egn, som Banen kommer til at gaa igennem, er tyndt befolket, forbeholdt og ikke frembyder Muligheden for Anlæget af passende Stationer. Men en Bane, som man for det første bøger bort fra sin naturlige Retning og altsaa gør daarligere som Forbindelsesbane, og som tillige faar en saadan Retning, at 1/3 af den vil være uden lokal Betydning, forekommer det mig ikke, man skulde give sin Tilslutning. Men der er en Side af Sagen, som den ærede Ordfører gik forholdsvis let hen over, og som vi jo ganske vist ogsaa ville komme tilbage til, naar vi komme til det næste paa Dagsordenen opførte Forslag. Jeg finder det dog rigtigst allerede nu at tage denne Sag frem; thi det er paa dette Forslag, at hele dette Spørgsmaal om Baneanlæg i Holbæk Amt afgøres. Hvis det høje Ting følger Flertallet her, vil jeg i hvert Fald ikke gøre mig noget som helst Haab om, at det vil følge mig med Hensyn til det Forslag, som jeg paa det følgende Forslag har stillet om at opretholde den Fordeling af Jærnbaneanlægene i Holbæk Amt, som har været